

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Seat SA (Barcelona, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej wydanej w dniu 7 września 2006 r. w sprawie R 960/2005-1;
- postanowienie, że Urząd i pozostałe strony postępowania poniosą koszty własne oraz koszty poniesione przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „MAGIC SEAT” dla towarów i usług z klasy 12 — siedzenia samochodowe i mechanizmy siedzeń samochodowych, części, łączniki i akcesoria do tych towarów — zgłoszenie nr 2 503 902

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeczności: SEAT SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeczności: Graficzny krajowy znak towarowy „SEAT” dla towarów i usług z klasy 12

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94

W uzasadnieniu swoich żądań skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza zastosowała niewłaściwe podejście do analizy znaków na płaszczyźnie wizualnej, udzielając ochrony jedynie słownemu elementowi złożonego znaku wcześniejszego, który to znak zawiera duży i rzucający się w oczy element charakterystyczny.

Zdaniem skarżącej dokonane przez Izbę Odwoławczą porównanie znaków towarowych na płaszczyźnie fonetycznej obarczone jest dwoma błędami. Po pierwsze Izba Odwoławcza nie zauważyła, że słowo MAGIC w określeniu MAGIC SEAT nie jest wymawiane jak słowo hiszpańskie i w związku z tym znak towarowy MAGIC SEAT jako całość również nie byłby wymawiany na sposób hiszpański. Po drugie nie uwzględniła ona okoliczności, że słowo MAGIC jest pierwszym słowem dwuwyrzowego określenia MAGIC SEAT.

Ponadto Izba Odwoławcza nie zastosowała w niniejszej sprawie „zasady kontrastu” i w związku z tym, w ramach analizy dokonanej przez nią na płaszczyźnie koncepcyjnej, nie zostało uwzględnione, że wcześniejszy hiszpański znak towarowy zawierający słowo SEAT oraz duży charakterystyczny element w postaci litery „S”, jest wyraźnie od razu postrzegany jako oznaczający hiszpańskiego producenta samochodów, podczas gdy

znak towarowy MAGIC SEAT nie jest postrzegany w ten sposób.

Dalej, w kwestii braku podobieństwa koncepcyjnego, skarżąca twierdzi, że Izba nie uwzględniła przedstawionych przez skarżącą dowodów odnoszących się do tego jak hiszpańscy konsumenci postrzegaliby, na gruncie językowym, słowa MAGIC SEAT.

Ponadto skarżąca twierdzi, że Izba nie wzięła pod uwagę tego, iż rodzaj towarów, właściwości odnośnego rynku oraz cechy krajowego konsumenta tych towarów przemawiają przeciwko występowaniu jakiegokolwiek prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Wreszcie, skarżąca uważa, że Izba w ogóle nie wzięła pod uwagę przedstawionych przez nią dowodów dotyczących tego, w jaki sposób odbywa się handel towarami tego rodzaju.

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2006 r. — Xinhui Alida Polythene przeciwko Radzie

(Sprawa T-364/06)

(2007/C 20/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Xinhui Alida Polythene Ltd (Xinhui, Chiny) (reprezentowana przez: C. Munro, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, na podstawie art. 230 WE, nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1425/2006 z dnia 25 września 2006 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz kończącego postępowanie dotyczące przywozu niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Malezji;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1425/2006 z dnia 25 września 2006 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz kończącego postępowanie dotyczące przywozu niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Malezji⁽¹⁾.

Skarżąca twierdzi, że Rada naruszyła istotne wymogi proceduralne oraz nadużyła władzy przyjmując sporne rozporządzenie bez należytego uwzględnienia prowadzonych przez Komisję związanych z tym postępowań.

Zdaniem skarżącej Komisja i) nie zbadała we właściwy sposób legitymacji składających skargę i/lub nie dokonała własnej oceny ich legitymacji, ii) uznała za nieważną informację i/lub nie uwzględniła dostępnej informacji, iii) dokonała błędnej oceny szkody poniesionej przez zainteresowany przemysł wspólnotowy, iv) nie dowiodła występowania wspólnotowego interesu w nałożeniu ceł przywozowych oraz v) naruszyła przysługujące skarżącej prawo do obrony.

Skarżąca podnosi, że stanowi to nadużycie władzy.

(¹) Dz.U. 2006 L 270, str. 4.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2006 r. — Calebus przeciwko Komisji

(Sprawa T-366/06)

(2007/C 20/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Calebus, S.A. (Almería, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat R. Bocanegra Sierra)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności, uchylenie lub odwołanie i stwierdzenie bezskuteczności opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* L 259 z dnia 21 września 2006 r. decyzji Komisji 2006/613/WE z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty w zakresie, w jakim ujęty w tym wykazie TZW „ES61110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhambilla” obejmuje farmę „Las Cuerdas”, oraz nakazanie Komisji dokonania takiej zmiany granic tego TZW, żeby wspomniana farma nie była nim objęta.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swoich żądań skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja

- narusza dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (¹), włączając do TZW ES61110006 niektóre grunty będące własnością skarżącej, które nie spełniają niezbędnych wymogów środowiskowych oraz

- jest arbitralna, ponieważ z tego samego terenu wyłączone zostały grunty, które spełniały kryteria zobowiązujące do zaklasyfikowania tych działek jako TZW.

(¹) Dz.U. L 206 z 22.7.1992 r., str. 7.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2006 r. — Kuwait Petroleum Corp. i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-370/06)

(2007/C 20/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kuwait Petroleum Corp. (Shuwaikh, Kuwejt), Kuwait Petroleum International Ltd (Woking, Zjednoczone Królestwo) oraz Kuwait Petroleum (Nederland) BV (Rotterdam, Niderlandy) (Przedstawiciele: adwokaci D.W. Hull i Dr. G. M. Berrisch)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006)4090 z dnia 13 września 2006 r. w zakresie, w jakim odnosi się ona do skarżących lub
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżące;
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 13 września 2006 r. („zaskarżoną decyzją”) Komisja nałożyła solidarnie na skarżące, spółki Kuwait Petroleum Corp. („KPC”), Kuwait Petroleum International Ltd („KPI”) i Kuwait Petroleum (Nederland) BV („KPN”), grzywnę w wysokości 16,632 mln EUR z tytułu naruszenia art. 81 WE w drodze ustalania cen na niderlandzkim rynku asfaltowym. W niniejszej skardze skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji lub, tytułem żądania ewentualnego, obniżenie grzywny z powodów przedstawionych poniżej.